

Frans en Lut hebben zich tot bij ons gevoegd met de wagen. Evenwel komen wij juist aan een pad waar de wagen niet meer door kan. We besluiten dan maar om met zijn allen door te stappen tot het voorziene eindpunt en dan terug te keren naar de wagen.

Ook hier is het soms zoeken naar een pad. Ook hier zijn bepaalde delen van het pad in onbruik geraakt en soms is het dan ook wat zoeken naar een geschikte doorgang.

Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme mensen gehouden, in plaats van koeien.

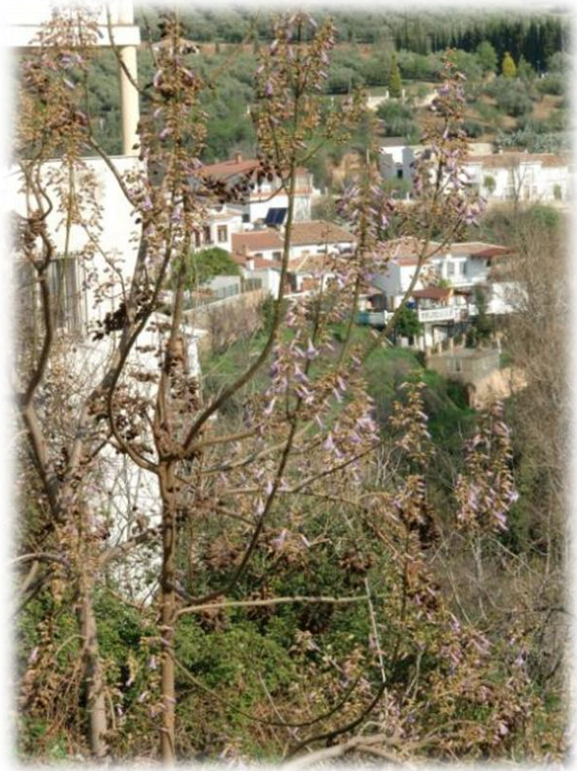
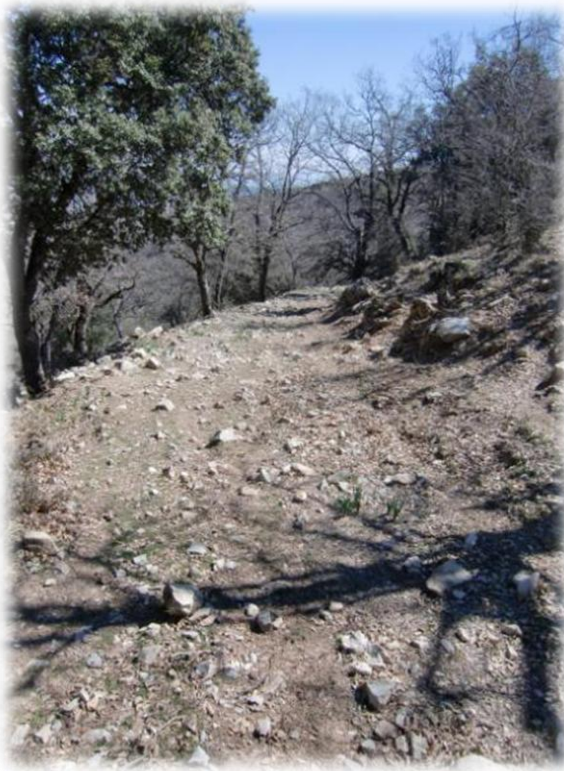
We treffen nog wat overblijfselen aan van het kadaver van een gems. Vermoedelijk werd deze gems het slachtoffer van een of meerdere wolven.

De wolf leeft in groepen en kent een sociale structuur. Mannetjes kunnen tot 80 kg wegen, vrouwtjes tot 50 kg. Het gehoor, de reukzin en het zichtvermogen zijn goed ontwikkeld. Een wolf kan tegen de wind in andere dieren ontdekken die zich op een afstand van 300 meter van hem bevinden.

De hoektanden van de wolf zijn 2,5 cm lang en zijn sterk, scherp en lichtelijk gekromd. Met deze hoektanden kunnen ze hun prooi grijpen en vasthouden. De druk die een wolf met de hoektanden kan uitoefenen tijdens het bijten, is 15 MPa. Een wolf kan daarmee het been van een eland in een hap doorbijten.

Een wolf kauwt niet op zijn prooi, maar scheurt het vlees in stukken en slikt het door. Het scheuren van dit vlees doet hij met zijn kleine snijtanden. Met draderige bestanddelen van het vlees, flost de wolf op een natuurlijke manier zijn tanden. Hierdoor worden de speekselklieren geactiveerd en wordt de mond ook gespoeld.

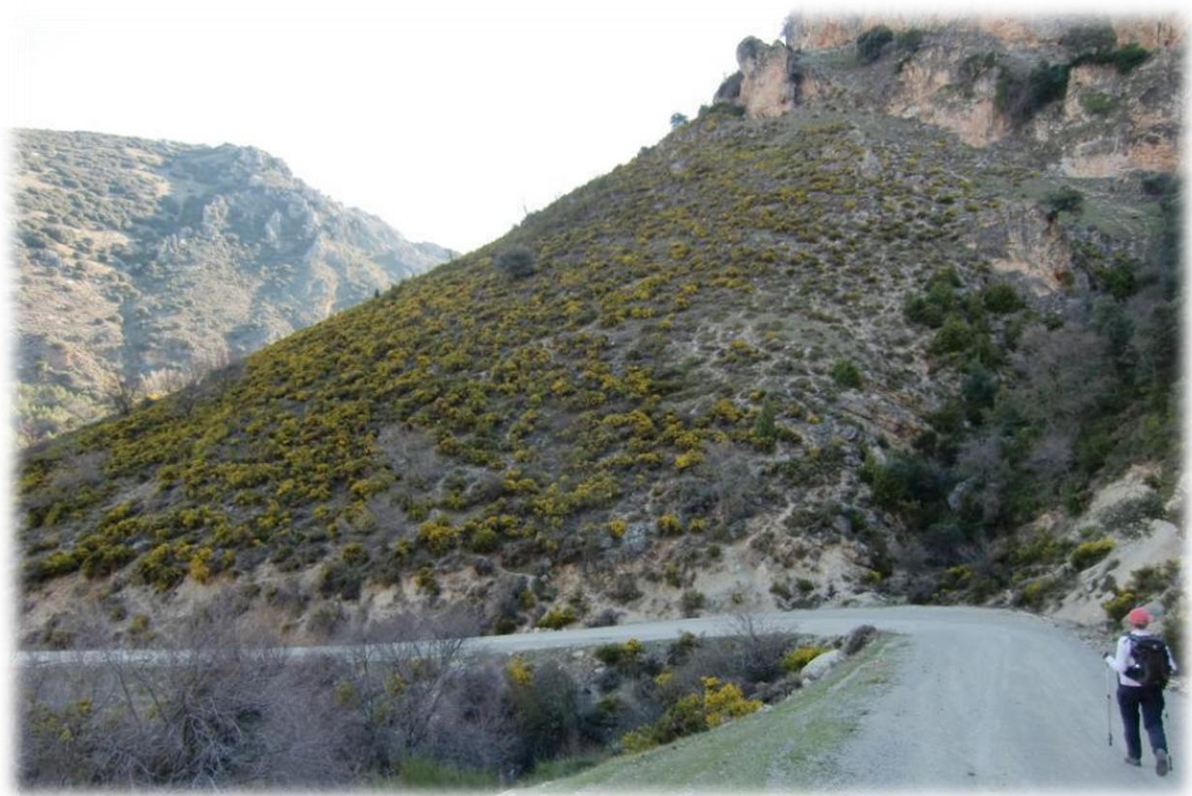
Maandag 24 maart 2014

- Van : Alamilis 1.200 m
- Naar : Cortijo de Pitillos 840 m
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Afstand : 18 km
- Duur : 5 uur

Vandaag stap ik met Josine. Wij zijn vertrokken in de buurt van de boerderij Alamilis. Frans had gisteren geprobeerd om met de wagen tot deze boerderij te komen via het stadje Valdepenas de Jaen maar hij kon niet tot de boerderij geraken met de wagen. Vandaag hebben we het geprobeerd langs de andere kant van de bergketen en nu lukte het ons wel om tot Alamilis te geraken.

Zowat de helft van onze tocht gaat langs een jeeppad. Daar hebben we dan ook geen problemen. Op een bepaald ogenblik moeten we echter deze weg verlaten. Aanvankelijk hebben we nog een begaanbaar pad maar al vlug wordt het pad slechter en slechter en plots houdt het ook geheel op te bestaan.

We proberen een weg te zoeken langs de track op de gps maar doordat er geen pad meer is wordt het te gevaarlijk en keren we terug naar de jeepweg. Ik besluit om de jeepweg te volgen in de hoop om via een omweg terug op de track te komen.

De jeepweg die we volgen gaat volledig weg van de track die we eigenlijk hadden moeten volgen. Ik neem contact op met de groep Frans. Ook zij hebben problemen met de te volgen weg. Ik vraag hen dan ook terug te keren naar de wagen. Wijzelf zullen proberen om tot de wagen te geraken met een taxi.

Na meer dan één uur de jeepweg gevolgd te hebben nadert er ons een boer met de wagen. We doen de wagen stoppen en we mogen meerijden met de wagen. De boer rijdt naar Valdepenas de Jaen waar Frans ons zal komen ophalen.

In afwachting van de komst van Frans bezoeken we het stadje waarna we ons begeven naar de grote weg waar we op de groep Frans wachten aan een benzinestation.

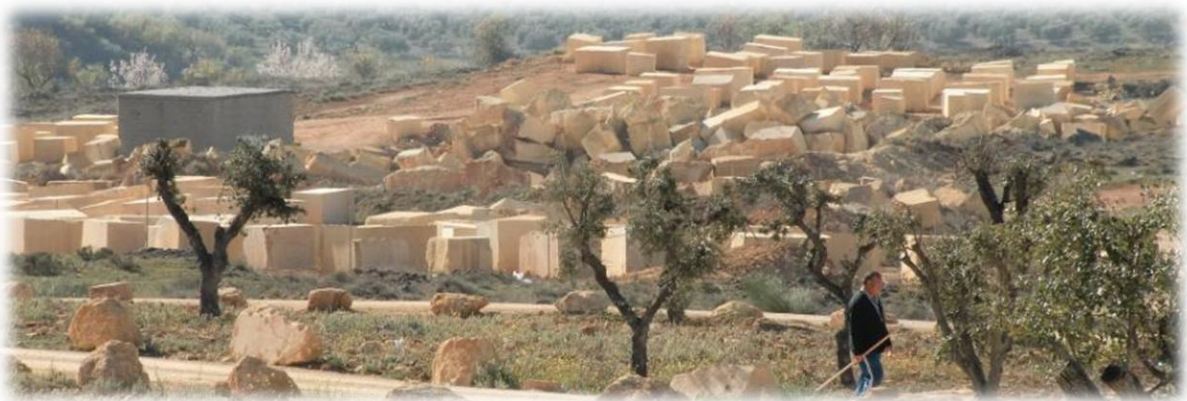

De meest huizen in Andalusië beschikken niet over verwarming. Bij koude dagen echter steekt men een gas- of elektrisch vuurtje aan dat zich onder de tafel bevindt. Vervolgens wordt er op de tafel een grote doek of deken gelegd. De ruimte onder de tafel wordt hiermee dan verwarmd zodat de voeten en de benen het wel warm hebben. Ook wij maken hier gebruik van.

Dinsdag 25 maart 2014

- Van : Luswandeling Alcala la Real
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Afstand : 18 km
- Duur : 5 uur

De eigenlijke tocht zit er op maar we hadden twee regendagen voorzien. Doordat het niet geregend heeft vullen we deze dagen in met een luswandeling. Vandaag is dat een toertje rond Alcala la Real en nadien brengen we een bezoek aan het kasteel.

We ontmoeten meerdere keren een lijntje processierupsen. De brandharen van de rups vormen voor de mens een gevaar voor de gezondheid. De haren zijn 0,2 tot 0,3 millimeter lang. Elke rups heeft er honderdduizenden tot een miljoen van. Het zijn pijnlijke haren, die bij een bedreiging worden afgeschoten. De haren kunnen dan makkelijk de huid, de ogen en de luchtwegen binnendringen. De stoffen die van de haren afkomen veroorzaken een op allergie lijkende huiduitslag, zwellingen, rode ogen en jeuk. In de meeste gevallen verdwijnen de klachten vanzelf. Niet alle personen zijn even gevoelig voor de brandharen. In zeldzame gevallen kunnen andere verschijnselen ontstaan, namelijk braken, duizeligheid en koorts.

Vandaag hebben we een prachtig zicht op de Sierra Nevada. In vogelvlucht is dit zowat 65 km van ons verwijderd.

Vandaag schijnt weliswaar de zon maar er is een frisse wind. We hebben ook al gezien dat het weer hier gaat omslagten, dat het kouder en nat gaat worden. We zullen hier dus juist op tijd weg zijn.

De GR 7 bestaat vooral uit vroegere oude Romeinse wegen. De Romeinen legden duizenden kilometers wegen aan naar alle delen en kolonies van het Romeinse Rijk om met hun legers snel ter plaatse te zijn in geval van een opstand.

Ook handelaars maakten gretig gebruik van deze Romeinse wegen. Vandaar ook het gezegde “alle wegen leiden naar Rome”. Het waren de eerste echt goede wegen. De wegen werden massaal aangelegd door Romeinse soldaten.

De Romeinse weg werd eerst uitgegraven. Vervolgens kwam er een funderingslaag van dikke stenen. Dan volgde een laag van kiezel en zand om dan te eindigen met de afwerkingslaag zijnde platte kasseistenen of gebakken terracottategels.

Het kasteel is echt de moeite waard om te bezoeken. Je kan er gerust enkele uren in doorbrengen. Het kost slechts 6 euro per persoon en gepensioneerden kunnen binnen tegen halve prijs.

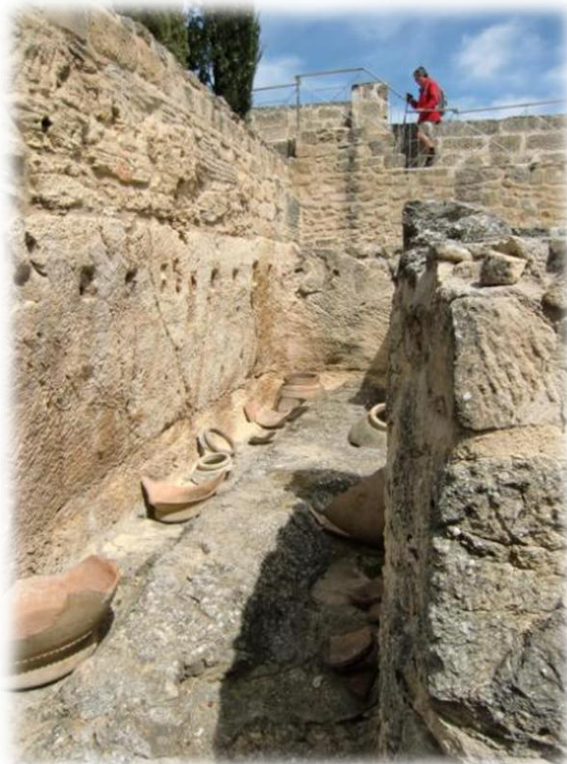
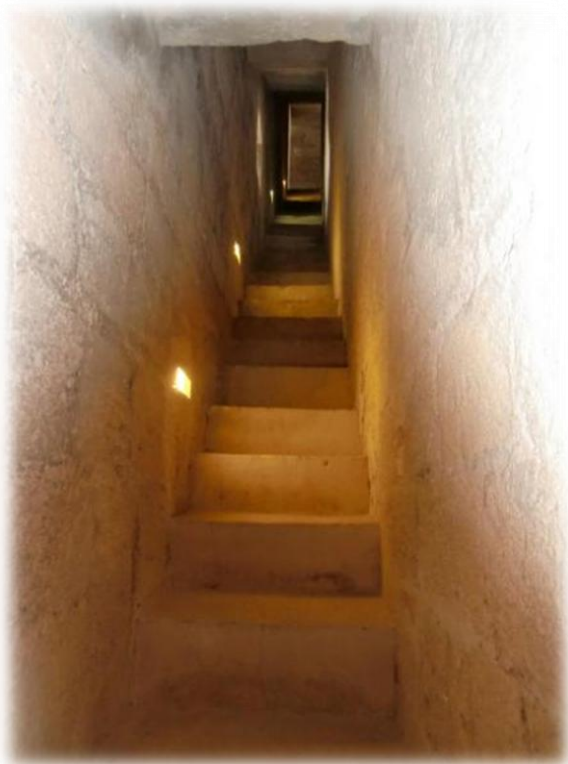
Bij ons in België kennen we de kasseilegger; hier kennen ze de keilegger. Paden tussen de ruïnes worden heraangelegd met keien. Een hele klus als je het mij vraagt.

Het was terug een mooi verlof met prachtig lenteweer en een toffe groep. Ook de woning van Paco was volledig in orde. Alles was aanwezig en het huis was goed onderhouden.

De binnenkant van de kathedraal werd uitgegraven. Blijkbaar werden hier vroeger mensen begraven onder de vloer. Dit is nog duidelijk te zien aan de gegraven putten.

Ik had een klein pintje gevraagd en dat nemen ze hier nogal letterlijk. Ik vraag in het vervolg nog alleen “cerveza grande”.

Achter ons vakantiehuis wordt het glas verzameld. Uiteraard zijn deze flessen niet van ons maar van de vorige huurders!

116 kilometer GR 7 hebben we afgelegd in 7 stapdagen of een gemiddelde van 17 km per dag. In totaal heb ik nu dus 1.031 km van de GR 7 afgelegd. Andere reisverslagen van de GR7 vind je op www.berglucht.be en vervolgens klikken op de link “gr50+”.

Josine Rommens : rommens.josine@skynet.be

Ludwig D’Haese : benaltijdweg@gmail.com

Guido Melis : guido.melis@telenet.be

Frans Pype : frans.pype@telenet.be

Lut Guns : lutiguns@hotmail.com

Foto’s : Frans Pype, Guido Melis, Lut Guns en Ludwig D’Haese

Tekst : Ludwig D’Haese